

kræver. Medens man paa den ene Side siger, at da disse Kvinder give sig selv frivillig ind til det Liv, de føre, og blive frivillig under det, saa har Samfundet ogsaa Lov til at værges sig imod den Skade, de kunne bringe det, selv om derved de Baand, som binde dem til deres elendige Liv, blive strammere, saa har man fra anden Side sagt, at det har Samfundet ikke Lov til. Naar vi nu her i Landet ere vedblevne med at have denne, man kan godt sige uhyggelige statsordnede Prostitution, skyldes det jo først og fremmest, at Lægestanden med sjælden Enighed i mange Aar vedblev at hævde, at det var nødvendigt af Hensyn til Samfundet. Jeg ved, hvilken Virkning det i sin Tid gjorde paa mig, at en Læge, som var den alvorligste, mest rettænkende og humane Læge, jeg nogen Sinds har kendt, var en ganske absolut Modstander af Afskaffelsen. Og jeg maa ogsaa sige, at den Skamløshed, hvormed jeg har set disse Kvinder færdes i Byer, hvor den lovordnede Prostitution er afskaffet, har bidraget til at skræmme mig fra at gaa til det Skridt, vi nu staa overfor, og har gjort, at jeg i denne Sag, hver Gang den har været for, har søgt at arbejde noget hen i den Retning, som Lovforslaget her gaar, uden dog at turde gøre Skridtet fuldt ud; at jeg gerne har været med til at søge fremmet de Ændringer og Forbedringer, som vi fik i Lovene af 1895 og 1901, men ikke har turdet gaa videre, samtidig med, at i al den Tid har mit Ønske, min Sympati været paa deres Side, der ønskede at gaa videre. Man kan nok saa meget sige, at det er frivilligt, disse Kvinder gaa ind til den umenneskelige Tilværelse, de leve under, saa er det dog i de mangfoldige Tilfælde ulykkelige Forhold, som de ere opvoksede under, som have lagt Grunden, og ofte et Skridt, som en anden end de selv mest har været Skyld i, der have ført dem til det første skæbnesvangre Spring, samtidig med at de Baand, som den nuværende Ordning har lagt paa dem, have været Lænker, som det under Nød og Trang har været umuligt for dem at bryde, dertil have de ikke haft tilstrækkelig Alvor og Karakter. Derfor gaar jeg ogsaa gerne med til at slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger, ikke mindst, fordi der i de senere Aar indenfor Lægestanden er blevet mere delte Meninger, endogsaa gennemgaaende meget delte Meninger om den lovordnede Prostitutions sanitære Betydning. Det er jo saaledes, at mange, som tidligere have været Modstandere af dens Afskaffelse, nu ere komne til den Opfattelse, at der,

hvor den største Fare for disse Kvinder ligger, der rammer den ikke, og i det hele taget rammer den i saa ringe Maal, at den kan siges at være i stort Maal en indbildt Sikkerhed, men enhver indbildt Sikkerhed rummer i sig selv en Fare. Naar dertil kommer de Oplysninger, man har faaet fra Steder, hvor den lovordnede Prostitution ikke findes — det er jo endnu kun et Par Storbyer, London og Kristiania — Oplysninger, der gennemgaaende gaa ud paa, at Sygdommene maaske snarest ere blevne mindre hyppige end tidligere, saa bidrager det jo ogsaa til, at man tør gøre Skridtet ogsaa hos os; om man end ikke maa glemme, at alle saadanne statistiske Oplysninger have deres store Mangler, saa at man ikke maa være for sikker paa, at der ikke vil komme en Vækst i de veneriske Sygdomme, naar saadanne Love ere vedtagne — lad os haabe, det ikke maa ske. Man faar som sagt at vide, at efter at den lovordnede Prostitution er afskaffet, ere de aftagne, men om det er, fordi den er afskaffet, faar man desværre ikke at vide. Jeg har imidlertid altid i mit Hjærte ønsket at gaa den Vej, og jeg vil ærlig talt sige, at selv om man ikke havde faaet disse Oplysninger, havde jeg alligevel været med til dette Lovforslag. Dermed er jo imidlertid Kampen mod de veneriske Sygdomme og deres Virkninger ikke ophørt, men den maa vedblive. Og om man end nok saa meget kan sige, at det, det først og fremmest gælder om, er at faa hævet Folkets Moral, saa er det dog klart, at ogsaa Lovgivningen kan hjælpe med hertil, og det baade paa det her foreliggende og andre Omraader. Jeg kunde for mit Vedkommende ønske, at vor Lovgivning paa et enkelt Omraade — baade Loven og ogsaa dens Gennemførelse — blev noget skarpere, end den hidtil har været; og det er med Hensyn til det Ansvar, som Faderen har overfor det uægte Barn. Jeg har adskillige Gange med stakels unge Piger, som jeg har søgt at hjælpe til det Underholdsbidrag, de skulde have, set Eksempler paa, hvor umaadelig vanskeligt det har været at faa fat i det, og hvorledes Faderen til det uægte Barn i det hele taget har et meget for ringe Ansvar. Hvad der for at skærpe dette Ansvar kunde gøres, vilde sikkert være til Gavn ogsaa for at fremme Moralen og Sædeligheden her i Landet. Men derfor ere ogsaa, synes jeg, de Skridt, der i saa Henseende forlanges i det her foreliggende Forslag, fuldt berettigede. Efter den grundige Behandling, det har faaet gennem mange Aar, og ikke mindst i det